

„Magyarország a második otthonom”

Interjú őexc. Wening Esthyprobóval, Indonézia magyarországi nagykövetével

“Hungary Is My Second Home”

Interview with H.E. Wening Esthyprobo, Ambassador of Indonesia to Hungary

■ **Nagykövet asszony, derűs kulturális diplomáciájával és személyesen, az emberek körében folytatott tevékenységével sikeresen illeszkedett be a magyar társadalomba. Kérem, meséljen munkájának erről az aspektusáról.**

– Magyarország kinevezésem kezdete óta boldognak érzem magam, a munkám pedig könnyű, mert igen jó csapat támogatásával végzem. Munkatársaim egy része magyar, akik indonéz ösztöndíjjal tanulmányozhatták a kultúránkat. Az „Indonézia iskolába megy” programom keretében ellátogattam 20 középiskolába más-más városban, s a zenészekből és táncosokból álló kulturális csoportunkkal bemutattuk hazám gazdag kultúráját. Mindez sokat segít a munkámban. Néhány iskolában még az indonéz gasztronómiából is adtam ízelítőt. Mostanra megismertem a partnereimet, a magyarokat, a médiát, és kialakítottam egy kapcsolati hálót a magyar társadalmon belül. Nemcsak a magyar kultúrát tanulmányozom nagy élvezettel, de szívesen öltözöm magyar népviseletbe is bizonyos alkalmakkor, megtanultam néhány magyar táncot és dalt, és lehet, hogy ezzel a hozzáállással loptam be

magam a magyarok szívébe. Tehát nagyon szerencsésnek érzem magam, és büszke vagyok, hogy mindezt elismerték a nemrég átadott Tiszteletbeli Magyar címmel.

■ **Gratulálok, nagykövet asszony!**

– Ez a díj rendkívüli módon motivál, hogy tovább folytassam a tevékenységemet. Tehát elkezdtem feltérképezni, mit adhatnék Magyarországnak, mint második otthonomnak. Örülök, hogy találtam egy nagyszerű gyermekkönyvíró, Bartos Erikát, aki nagy örömmre hozzájárult, hogy az egyik könyvét lefordítottam indonéz nyelvre.

■ **Hogyan született ez az ötlet?**

– A budapesti Szabó Ervin könyvtárban láttam egy érdekes kiállítást Bartos Erika mesekönyveinek illusztrációiból, és nagyon megtetszetek. Úgy gondolom, ha Andersen világ-

szerte ismert lehet, akkor Bartos Erika is megérdemli, hogy megismerje a több mint 25 millió indonéz óvodáskorú gyermek. Ez a csodás könyv, a Hoppla Meséi, Pécs városáról szól. Indonéz nyelven Kisah Lonci címmel jelent meg, Térfy András fordításában. A bemutató június elején volt Budapesten. Magam vállaltam a finanszírozását a budapesti indonéz nagykövetség segítségével. Az első 100 példányt nemcsak Flores-sziget óvodáiba küldjük, hanem Indonézia 17 500 szigete közül más távoli szigetekre is. Mivel a nyomtatás drága, a könyveket Yogyakarta-ban nyomtatjuk. Kereskedelmi forgalomba nem kerül, mert a családok nagy része nem tudná megvenni. Úgy gondolom, ez tulajdonképpen befektetés. Azzal, hogy az indonéz gyerekek elolvassák ezt a könyvet, megismerhetik Magyarországot, és később felmerülhet bennük, hogy ide jöjjenek tanulni. A Külgazdasági és Külügyminisztérium egyik munkatársa kedvesen felajánlotta a minisztérium segítségét a könyvnyomtatás finanszírozásában, de inkább magam intéztem, hiszen ez a hálám jele mind Magyarországra, mind Indonézia felé.

■ **Your Excellency, with Your cheerful cultural diplomacy and people to people activity You succeeded to immerse in the Hungarian society. Tell us please about this aspect of Your work.**

– Since the beginning of my tenure in Hungary I feel very happy and my work is easy, because it is supported by my good staff. There are few Hungarians who received scholarship to Indonesia for studying our culture. In frame of my program called “Indonesia Goes to Schools”, I visited 20 high schools in different cities presenting our rich culture with my cultural team of musicians and dancers. All this helps me a lot in my work. In some schools, I also introduced the Indonesian cuisine. By this time I got to know my counterparts, the Hungarians, the media and I created a network with the Hungarian society. I’m not only studying the Hungarian culture with great pleasure, I wear Hungarian costumes for some occasions, I learned Hungarian dances, songs, and may be this attitude captured the Hungarians’ heart. So, I feel very lucky and proud that all this was recognised by the award of Honorary Hungarian, that I received recently.

■ **Congratulations, Your Excellency!**

– This prize is highly motivating me to continue my activity. I also explored what could I give to Hungary, my second home. I’m happy that I found a remarkable writer for children, Erika Bartos, and I’m pleased that she permitted to translate one of her many books in Indonesian.

■ **How this quite unique idea was born?**

– At the Budapest Szabó Ervin Library I saw an interesting exhibition of illustrations for the fairy tale books by Erika Bartos, which impressed me. I think, if Andersen could become so famous worldwide, may be Erika deserves to be well known among the more than 25 million Indonesian preschoolers. This marvellous book, entitled Hoppla Meséi (The Tales of Hoppla) translated in Indonesian as Kisah Lonci by András Térfy is about the city of Pécs, has been printed and financed by

■ Milyen egyéb kulturális eseményeket szervezett?

– Másodszor kértek fel, hogy legyek a májusban Budapesten zajlott 8. Magyarok Világtalálkozója alkalmából rendezett nemzetközi szépségverseny zsűrielnöke. Felkérésre indonéz divatbemutatót is szerveztem, melyen hat indonéz tervező 20 gyönyörű kollekcióját mutattuk be. Nagyon örültem a közönség reakciójának, hogy mennyire meglepődtek, látva a kollekció kiváló minőségét, ami felülmúlta a várakozásaikat. Sokan még azt sem tudják, hol található az országunk.

■ Hogy érzi magát Magyarországon?

– Egyre inkább itthon érzem magam. Nagyon jólesik, hogy az új találkozásokat követően gyakran kapok meghívást, aminek igyekszem eleget tenni. Szeretem a zenét és a művészeteket. Ezért döntöttem úgy, hogy életműdíjat adok át egy idős magyar művésznek, Madarász Katalinnak a magyar kultúra terjesztéséért, anyák napja alkalmából (ő egyébként egyidős az édesanyámmal). Egy másik érdekes esemény a juhászok versenyé volt a Hortobágyon, ahova a szervezők meghívására jutottam el. Vendégként érkeztem, de végül is két gyönyörű, sinka (ritka magyar fajta) kutyakölyök gazdája lettem, ajándékba kaptam őket, és most a rezidencián laknak velem.

■ A jótékonyágnak is fontos szerepe van a tevékenységében.

– A 6. Indonéz Napok és Jótékonyági Vásár rendezvényét, mint minden évben, májusban tartottuk. Ennek a színes kulturális eseménynek most másodszor volt helyszíne a nagykövetség kertje. Úgy gondolom, ez jó

magam és a Magyarországi Magyarok és az Indonéz Embassadeurok által és az Indonéz Embassadeur által Budapest. Az első 100 darabot nemcsak a Flores-szigeteken, hanem az Indonézia 17.500 szigetének egyik távoli szigetére is elküldöm. Mivel a nyomtatás költséges, a könyvet Jogyakarta-ban nyomtatják. Nem kerülhet el a boltokba, mert a legtöbb család nem engedheti meg magának. A könyv kiadását júniusban indítottam. Én ezt befektetésnek tekintem. A könyv elolvasása után az indonéz gyermekek megismerhetik Magyarországot, és talán eljönnek tanulni. Az Külügy- és Kereskedelemügyi Minisztérium kedvesen vállalt fel a könyv kiadásának finanszírozását, de inkább magam szerettem volna megtenni, mert ez a köszönetem Magyarországra és Indonéziára.

■ What other cultural activities did You organise?

– During the 8th Hungarian's World Meeting held in May in Budapest I was asked for the second time to head the Jury of the International Beauty Contest. Upon request I organised an Indonesian Fashion Show, as well, presenting 20 beautiful collections of six Indonesian designers. It was a great pleasure to see the audience's reaction, as they were surprised by the high quality of the collection, which surpassed their expectation. A lot of people do not even know where my country is.

■ How do You feel in Hungary?

– I am more and more feel like at home. It is a big joy that after meeting with new people I often receive invitations, and try to fulfil all of them. I like music, and I appreciate the artistic achievements. That is why I decided to give an award to a Hungarian veteran artist, the singer Katalin Madarász - at the Mother's Day, she is the age of my mother - as a token of recognition of her lifetime activity in promoting the Hungarian culture.

Another interesting event I attended, was the Shepard dogs' competition at the Hortobágy. I arrived there by the invitation of the organisers as a guest and finally I became owner of two beautiful Sinka puppies (a rare Hungarian breed) that I received as a present, and now they are at my residence.

■ Charity also plays an important role in Your activity.

– We organised the 6th Indonesian Days and Charity Bazaar, as a yearly event in May,

and now for the second time the venue of this colourful cultural event was the garden of the Indonesian Embassy. I think that this is a good choice instead of renting a place for a huge price, and the guests also prefer to be in our premises. This year we had a record number of visitors: 4,500 people in two days. They enjoyed very much the Indonesian food and drink specialities, sweets and Indonesian music and dance performances, and buying typical handicraft products.

The 10% of our profit as usual we donate to social institutions, like the Children's Center of Fót, Senior House in Abasár. This year we offered this amount to the Early Intervention Centre Budapest, which is taking care of children with special need. This is not a big fund, but a symbol of our love and attention to the children. By receiving our donation, the Director told us that they will use it to create a new room in their centre, and it will be called Indonesian Room. I got this idea following the Lady Ambassadors visit of the Centre, last year. It could be a role model for others in terms of humanitarian support.

■ Which other cities did You visit?

– Recently I was in Kőszeg, but unfortunately for a very sad occasion: the funeral of a kind Indonesian priest, Modestus Lando, member of the Missionaries of Divine Words (Verbites). He served for 15 years in Hungary. He lived in Kőszeg and died very young, 44-year-old. I represented also his family, as they live very far on Flores Island (known for the Komodo Dragons), in Indonesia.

választás, ahelyett, hogy drágán kibérelnénk egy nagy termet. A vendégek is jobban szeretnek itt lenni. Az idén rekordot döntött a látogatók száma. Két nap alatt 4500 ember jött el, és nagyon élvezték az indonéz ételeket, italokat és édességeket, az indonéz zenét és táncokat, és azt is, hogy kézműves termékeket vásárolhattak. A profit 10%-át szokás szerint szociális intézményeknek adományozzuk, mint például a Fóti Gyermekváros vagy az Abasári Idősek Otthona.

Idén ezt az összeget a budapesti Korai Fejlesztő Központ kapta, ahol a speciális igényű gyermekekkel foglalkoznak. Bár nem nagy az összeg, de jelképezi a gyermekek iránti szeretetünket és odafigyelésünket. Az adomány átvételkor az igazgató elmondta, hogy a pénzt egy új szoba kialakítására fordítják, amit majd Indonéz Szobának neveznek el. Az ötlet egyébként az intézményben tavaly, a nagykövet asszonyok látogatása után fogant meg bennem. Ez jó példa lehet másoknak is a humanitárius támogatás ösztönzésére.

■ Hol járt még Magyarországon?

– Nemrégiben ellátogattam Kőszegre, de sajnos, nagyon szomorú okból: egy kedves indonéz pap, Modestus Lando temetésén vettem részt. Tagja volt az Isteni Ige Társaságának, ismertebb nevén a Verbita rendnek. 15 évig szolgált Magyarországon. Kőszegen élt, és nagyon fiatalon, 44 éves korában hunyt el. A családját is én képviseltem, mivel ők

■ Do You have a special project that You would like to realize?

– Yes, and it is connected with Hungary. As an expression of gratitude, I would like very much to organize a visit to Indonesia for Erika Bartos. It is quite difficult, because she is very busy, now she is writing a series of six books about Budapest for children. I do not understand Hungarian, but the illustrations are fabulous, that is what captured my imagination, as well. I would like to offer a nice holiday for her and her husband in Indonesia, visiting the most beautiful areas of my country, where her future readers live.

■ You pay also attention to the Indonesian community in Hungary.

– More and more Indonesian come to Hungary, not only tourists. When I arrived in Hungary only 80 Indonesians lived here, now 260. The Güntner Company in Tata, which employs Indonesians, is very satisfied

nagyon messze, a komodói varánuszokról ismert Flores-szigeten élnek Indonéziában.

■ Van valamilyen különleges projekt, amit szeretne megvalósítani?

– Igen, és ez is Magyarországhoz kötődik. Hálám kifejezésésképpen nagyon szeretnék egy indonéz utazást szervezni Bartos Erikának. Ami elég nehéz lesz, mert ő igen elfoglalt, most írja a Budapestről szóló hatrészes gyermekkönyv-sorozatát. Nem tudok magyarul, de az illusztrációi mesések, ez ragadta meg a fantáziámat. Szeretnék neki és a férjének egy kellemes indonéz nyaralást ajándékozni, hogy felkereshessék hazám legszebb tájait, ahol a jövőbeli olvasói élnek.

■ A magyarországi indonéz közösségre is figyel.

– Egyre több indonéz jön Magyarországra, és nem csak a turisták. Amikor ide érkeztem mindössze 80 indonéz élt itt, ma 260.

with their work. I asked the director if he could share his good experience on the Indonesian workers with other companies. In 2016 during the Hungarian Prime Minister's visit to Indonesia we signed an agreement about the scholarships in Hungarian universities, and probably the yearly quota of 50 students will double next year.

■ Where do the time and energy come from to do so many things beside Your Ambassadorial duties?

A Güntner-Tata Kft. indonézeket alkalmaz és nagyon elégedett a munkájukkal. Megkérdeztem az igazgatót, hogy megosztaná-e az indonéz munkásokkal kapcsolatos jó tapasztalatait más cégekkel is. 2016-ban, amikor a magyar miniszterelnök Indonéziába látogatott, egyezményt írtunk alá a magyar egyetemi ösztöndíjakról. Jövőre talán az éves diákkvóta 50-ról a kétszeresére emelkedhet.

■ Honnan van ideje és energiája ennyi mindenre a nagyköveti feladatok mellett?

– Nagyon szoros a napi időbeosztásom, de nem szeretek rohanni, fontos a jó tervezés és az előkészítés. Sohasem mondom, hogy fáradt vagyok, a munkatársaim tanúsíthatják. Az életem és a munkám minden pillanatát élvezem. Kiváltságnak érzem, hogy nagykövetként teljesíthetek szolgálatot, mert ez a megbízás nem adatik meg minden diplomatának.

■ Nagykövet asszony, hogyan tölti a szabadidejét?

– A hosszú munkanapok után egy százszököletesen ellazít. Szeretek utazgatni az országban, nézni a tájat, a természetet, a virágokat: pipacs, napraforgó és levendula – ezek nem nőnek Indonéziában. Szeretek biciklizni is, s ha szép az idő, elautózunk Esztergomba, majd végigkerekesszük a Duna mentén, vagy elmegyünk a Kopaszi-gáthoz, ahol a kedvenc levendulafagyaltom kapható.

– I have a very heavy time schedule every day, but I do not like to rush, good planning and preparations are very important. I never say that I'm tired, my staff could witness this. I enjoy every moment of my life and my work. I feel very privileged to serve as ambassador, because this assignment is not granted to every diplomat.

■ Your Excellency, how do You spend Your leisure time?

– After the long working days, the massage is an excellent relaxation. I enjoy travelling in the countryside, to see the landscape, the nature, the flowers: poppy, sunflower and lavender, what I cannot find in Indonesia. I like biking, in nice weather we go to Esztergom by car and I bike on the Danube bank or I go to Kopaszi gát, where I can find my favourite ice cream made of lavender.

Popper Anna